

Beíratkozás

(Nem nálunk történt)

- Jó napot kívánok. Olvasójegyet szeretnék.
- Hogyne. Foglaljon helyet. Tehát kérnék személyi igazolványt, jogosítványt, születési anyakönyvi kivonatot, útlevelet, egy huszonezzer és egy tizenötezer Ft-os illetékbélyeget, három óránál nem régebbi AIDS-tesztet, veszettség és szupornyica elleni oltási bizonyítványt, valamint a különleges okiratkérő űrlapot kitértve két példányban. Ez utóbbit úgy szerezheti be, hogy elrepül Kuala Lumpurba, aztán a Svongana utca hét alatt...
- Tessék.
- ...Tessék? Mi az, hogy tessék?
- Tessék, itt van. Fogja. Ki is van töltve. Malájul és magyarul.
- És kínaiul?
- Természetesen.
- Nem felejtette el kézi technikával rákópirozni az ujjlenyomatát?
- Dehogyan. Ott van mind a hús. A lábujjakat külön bejelöltem, hogy ne legyen gond megkülönböztetni.
- Szükség volna továbbá 6x9-es és 9x6-os fényképekre, melyek nyomon követik az ön egyedfejlődését csecsemőkorától napjainkig legalább félévenként.
- Milyet parancsol? Színeset? Fekete-fehéret?
- ...Vegyestet. És persze háromdimenziót.
- É'voilà!
- Most megfogtam. Ez hamisítvány. Mikor maga csecsemő volt, még nem is létezett háromdimenziós fotótechnika. Ez egy annyira új eljárás, hogy még most sincs.
- De én számítottam rá, hogy kérni fogja, úgyhogy gyorsan kidolgoztam a módszert két szoptatás közt az újszülöttosztályon egy lázlap hátára. Úgyhogy ezek a világ egyetlen eredeti 3D-s fotói. Parancsoljon.
- Ez nem igaz. Létezik egyáltalán olyan papír, ami nincs magánál?
- ...Hát... Az eredeti családi bárói oklevelünket elvitték a tatárok még 1242 végén. Rögtön be is adtuk a pótlási kérelmet, de még nem értesítettek. Nagy baj?
- Jajjj, de sajnálom. Hát pont ez a papír nélkülözhetetlen lenne.
- Csak vicceltem. Itt van.
- A francba. A francba!!! Hogy lehet, hogy bármit kérek, mindent előad? Egy mobil irattárral közlekedik netán?
- Negyvenkét éve készülök erre a pillanatra. Bejövök... Leülök... És nem lehet zavarba hozni, akármit kér. Győztem. Kérem azt az olvasójegy-igénylő űrlapot.
- ...Dehát... ízé... elfogyott...
- Na ne vicceljen. Ott van az a kétméteres stósz a bal kisujjától három centire, a tetején egy lap, sorszáma No. 0000001. Mondja, miért nem akarja ideadni?
- Fogadtam a kollégámmal egy fagyiba, hogy nyugdíjig senkinek ki nem adok egy okmányt sem, akárhogy ügyeskedik is az illető. Még három nap van hátra. Van magának szíve?
- Hogyne. Még papírom is van róla. Adjam?

- Á, nem kell. Itt az olvasójegy-igénylő lapja. Gratulálok.

- Hurrá, és most mi a teendő?

- Ha kitöltötte, kopogjon be azon az ajtón. A kollégám, aki megesküdött a gyermekei életére, hogy senkinek sem fog kiadni olvasójegyet, majd tájékoztatja.

Komlói József

Az Európai Unió
Magyarországi Delegációjának
pályázatán
könyvtárak is indulhatnak.

Információ: www.eudelegation.hu

További felvilágosítás:
Koreny Ágnes információs referens,
EU Magyarországi Delegációja

Megjelent az OSZK 2003. évi Mercuriusa

